

30 d'Agost del 37.

És la segona carta d'avui, es-
tímat amic. És abusiu escriure tant
i ríes que, causat, m'enganyis a
balli (cada dia m'opressa més el la-
me) Però no tinc son, no puc saber
més: me fot i que ho he provat: portar
ni lo pro causat me una mica n'ucha
la son i somniaré cases boniques. En
canvi: ni ara no t'escriria comença
rà a pensar coses tristes i m'abo-
naria amb el cosit humilit. Les hu-
mitats mai no han donat bon
resultat i menys als reumatisme, com
ara jo.

Sense saber-ho he calchat el teu

aniversari de la millor manera que
podria fer-ho. Este molt contenta, més
contenta encara perquè s'ha l'alegria
que he tingut aquest matí, li tinc
la d'haver-te vist ara. Oh, si sempre
hagués de ser així, voldria que cada
dia fesis 27 anys. Un dia jo també
els vau fer i records que també estava
ben contenta, quan tant com ara. De-
cans duc penjat al cell un record
d'aquell dia. Materialitzat no és més
que un tros de llana amb la meua
vege i la bandera de les bones, però
me la va donar en Pipell i cada
dia quan li feig el petó, si li ha
una mica per ell i una mica per
l'alegria d'aquell dia. És te'n repuis
eh? És les harmonies de dia aquests es-
res, ja ho sé; però com que em venen
a la memòria que vols que hi faci?

Ben sap molt de pau de tuis tan
poca paraula, Mami: però quan t'he
escriu aquesta tardor no em recordava
que eren dissonants q' que deia la
nova vetlla o en Joan com cada
setmana. hi he escrit però com que
visora com sempre no sabia trobar
el punt final i: he fet una cança
molt llarga, ara es mana tard per
escriure't a tu i la folla em rocha:
na ja se' que es adonare' amb
recansa però no puc pas que posi
finar-me' ho en cana, oi?

F'curio Furguencos que fet i fet
i distanca més que la nova cança.

Doncs mit. Merco